

יופי איך

לכלוא את השמש בתוך השיערות

איך כולאים את השמש בתוך השיערות? עם צבע שערות, כמוכר. עם צבע שערות. אבל איזה! איזה פטנט ארט-אדיר-וממזר מבצעים כדי להשיג את האפקט. עכשיו, אחרי שהעסק יפורסם, כי המצאות שלי אינן סודות, אולי אצליה להשיג ביתר קלות את מרכיבי העסק, שיוורמו יותר חופשי לשוק, בגלל דרישה, אמן סלע. ובכן יקירתי, רוצה שיער שייראה פלטי טי, בעל "גוף", דינמי וקפיצי כזה למראה, ולא "שפוף" כמו תמונה בשחור-לבן? רוצה שיער שייראה בגוון רגיל שבחרת (אולי בטון אחד בלבד יותר בהיר, בעצם), ש" ברגע בו יפול עליו האור, הוא יוצת באחת בזוהר שמיימי של זהב, באשד של שמש, שאלפי זהריות אור מרצדות בו? רוצה? כך חשדתי. רוצה שכולם ישאלו אותך איך עשית את זה? או עשי את זה: אך לפני כן אזהרה. לגבי כל הצבעים זה יוצא יופי יופי. חוץ מאשר בגוונים השחורים. קחי בחשבון שכל היופי מתקבל

רוצים ילדי שמנת? שיטות איך לא לטעות

אחר של זרימה, ולא תמיד בערוץ מיועד. * * * כל טוב גם לכל אלה הסבורים, שילדים אחים, מוטב שיגדלו ביחד, כי כך הם מעסיקים את עצמם אחד עם השני, הורים הדוגלים בעיקרון "ישחקו הר נערים" הזה, ולא יוצאים מגידרם ומתאמי צימם כיפליים להעשיר את נפשם של שני ילדיהם גם יחד, מפקירים בעצם את הר ילדים לגדול בעזובה מנטאלית. במקום שישאבו מחכמים מהם, במקום שיעשירו עולמם, הם שואבים את מוח שאין להם לתת ולקבל אחד מהשני.

אני מאמינה בכל הלב, שבשנים הראשור נות, הנה קובעות לאישיות הילד, מגיע לו המכסימום שרק אפשר לתת לו, מהכל. כשיש שני ילדים צפוף, האהבה אולי מוכפלת, אבל הזמן בהחלט מתחלק, ואהבה לא יכול לאהוב ילד בעל-פה, בהכרות לא יכלו מילים. אתה לא מראה לו את זה, אתה לא עושה לו את זה, לגבי זה איננו. האינסטינקטים הבריאים יחפזו אותו אמנם לחפש בחוץ את מקורות המחיה הנפשיים שהוא אינו מוצא בבית. יתכן אפילו שהוא ימצא אותם, בכיף. אבל יתכן שלא. אתם לוקחים ציאנס? מול טוב לממהרים, המון ברכות וכוח לאלה שכבר יש. אני, כל זמן שיש לי עוד קצת אפשרות לבחור, אבחר להתאפק. צ'או צ'או.

את החומר למרסס רגיל רוסס. לקבלת ברק עלה חזק יותר, רסט הצמח שנית, לאחר שהריסוס הראשון התייבש. יכול להיות שזה עסק עולמי. מבריא את הצמח, עושה לו שמח וכל הבטיח. אני, הנטארישית שיטחית שכמותי, מתלהבת מכל הסיפור מעניין ההברקה בלבד. יש לי חולשה לברק, ואין לכם מושג איזה יאוש זה לצחצח עלים. אין לכם.

רגע חושבים

מתי כדאי להטיח

עוד ביצה

מה אומר רבתי, כל העסק הזה של "נוי-מתי-הילד-הבא?" יוצא לי כבר בלחץ עז מכל הנחיריים. אנשים לא יכור לים לראות בן-אדם שמח מחייו, מבלי להזכיר לו מיד את החובות. מה זאת אומרת! הכל כה ברור ומובן! חובה אלמני טרית, ברורה מבחינה לאומית, שכונתית, ממשפתית, זה להטיל מיד ורחוף עוד ביצה — אחות או אח לדנה. שנה וחצי של מה שנדמה לאנשים שירה וריקודים, זה מספיק. באסטה! צריך להתחיל לעבור. * * *

כל הגישה שלי לעסק, מסתכמת בסיפור הבא:

זה קרה באחד מבתי-הספר בארץ. המורה לימדה את תלמידיה מה משמעותו של הפסוק האלמותי, "ואהבת לרעך כמוך". בכדי לוודא את עומק ההבנה של הקטנים, היא שאלה את הוציקים איזה פסוק למשל מתייחס ליחסים שבין אחים במישפחה. אחד, קטנציק מהסוף, הצביע בפראות. "אני יודע!!!!" הוא צעק. "זה לא תרביח!!!!" * * *

אני תמיד אומרת, שאני לא אעולל את "זה" לדנה, למרות שמה שאני הולכת לא לעולל כאן, זה את "זה" לעצמי בעבור ילדותי שלי, הכל כך לא רלוונטית כבר.

יש לי אח, אחויה מותק, בחור מקסים, מוכשר, עם ראש טוב שיגעון. הוא אדם חיובי בתכלית, ככל שהדברים נוגעים אל שיפוטי שלי, וכך גם אני. ובכל זאת, ובכל זאת, לפלא הוא בעיני איך הגענו שנינו גם יחד, שלמים ובריאים אל חופי הברגרות, מבלי לרצוח אחד את השני נפש. זה אידיוטי, אני יודעת, אבל עד היום, כשאנחנו כבר חמורים גדולים ובעלי מיש פחות, יש לנו סימפוניות לא גמורות, וחשר בונות איומים, ללא פשר, לגמור. הוא נחת לי לחיים כשהייתי בת שנה וחצי, ומאז, ידי בגרוגרתו וידו בגרוגרתו. לנתק קשרים, אף לא עולה בדעתנו. מה פיתאום? כשלא עולים על פני השטח חשבונות עתיקים, שיעדין נוספים דם, אנחנו מסתדרים מצויין. * * *

טוב, כל אדם זה ראש אחר ופרשת חיים שונה. במסיגרת מדיניות ה"כבד את נפש ילדך, ואל תבלע" אותה", באמת שזה

מה חדש בקלושמרל

מארך חיי צמחים

ברק שמימי

אם יש לכם איזה בייבי ירוק, שאתם נוהגים לשבת עליו ולמרק לו את העלים עם חלב, כדי שיבריקו, אם אתם רוצים לעשות זאת בקיצור, בלי שאחרי שבוע תצטרכו לשבת על הבייבי דגן ולמרק לו את עליו מחדש, והפעם מהגבינה המייר בשת שנוצרה עליו מהעצה הטובה של החלב, הרי שיש כבר תכשיר הצלה. לשוק יצא תכשיר חדש מלא כישרונות. קוראים לו Plant Gard, והוא אכן יעיל. הוא אידיאלי לבעלי צמחים, עציצים, גינותיו וצימחי-בית, ועוזר לקבל תוצאה מקסימלית מכל צמח, בלי הרבה טיפולים שוטפים.

זהו חומר על בסיס אנטי טרנספירנטי, והוא מגן על כל סוגי הצמחים מפני פגיעת מויקים ומחלות, מפני רעלים ומפני קרה וצריבת חום. הוא נותן המון הבטחות התכשיר הזה, אבל לא להגזים באמון. לתגור לא הייתי מכניסה את הצמח, וגם לא מזניחה אותו, כיוון שיש מי שבכיכול

אם לא הטבע אז הצבע, אבל בחוכמה

כשבועיים אחרי הצביעה הפטנטית הזו, כשהצבע דוהה מעט, והזוהב החבוי מתבטא הרבה יותר חופשי, כמו כן לא להעז לעשות את העסק הזה על שיער הצבוע בחינה, כי זה לא יוצא. כמו כן, קחי בחשבון שהגוון הסופי המתקבל יהיה בהיר בטון אחד מזה שאת רגילה ומצפה. אז ככה. קני ראשית כל שפופרת-צבע גוון זהב של וולה. קוראים לה Gold Blonde וזה מיספר 320. אחר כך קני לך צבע חום אדמוני כל-שהו. אני קונה את זה של אימדיה, הנמכר עם בקבוקון אמולסיית מייחמצן 6%, וזה מיספר 5.5. את הצבעים האלה את משיגה בבית-מירקחת, פרפומריה, או מזמינה אותם אצל הזנב, כן, שמעתי שאסור לערבב תור צרת של חברות שונות, אבל זה שטויות. כולם עשויים מאותו דרעק. השיער שלי זוהר בתכלית, למרות שלמישהו במישרד הפירסום של החברות היה בהחלט יותר נוח אלמלא היה זה כך, בבחינת יראו וייראו.

הקורא האינסליגנטי התרשם כבר, שמה שהכי חשוב בכל העסק זה גוון הזהב הזה, ועירבובו — תיכף אסביר כיצד — עם צבע בגוון נבחר אחר, הנמכר בשופר פרות כמו מישחה, ולא ב"קייטים" מוכנים